

førte, at denne Hest havde Fodgalde ved dens Udlevering, er det, at Manden er bleven idømt denne Mulk, og jeg tror saaledes, at man ikke vil kunne sige, at det kan have betænkelige Følger for Statskassen, at man forlanger, at disse Mænd skulle gjøre deres Pligt ved Udleveringen af Hesten. Den ærede Minister gjorde selv opmærksom paa, hvad der for Dvrigt glædede mig, og hvad der her foreligger Bevis for, at 1ste Regiment har udtalt, at denne Mand altid — man maa lægge Mærke til, at han i en lang Narvælle har haft en udstationeret Hest — har været anset som en af de gode Foderværter, og beklager, at det ikke igjen kan erholde ham som saadan, men det tilføier som en Begrundelse af denne Beklagelse, at en mulig fremtidig Anse over denne Mand da vilde falde tilbage paa Regimentet. Man ser altsaa heraf, at Regimentet anerkender ham for en af de gode Foderværter og beklager, at det ikke kan se ham blandt disse, og anfører som en Grund for denne Beklagelse, at et muligt senere lignende Tilfælde da vilde falde tilbage paa Regimentet. — Nu har den høitærede Krigsminister, idet han har anført Kommissionens Begrundelse af, at Hesten, da den blev mønstret, havde en Værdiforringelse af 30 Rd., tilføiet, at da denne Hest flere Uger senere blev afleveret, fandt den Kommission, der da modtog Hesten, at Forringelsen kun var 10 Rd. Nu vil jeg bede Dem, mine Herrer, lægge Mærke til, at den ærede Minister brugte Udtrykket „flere Uger“, og dette er ganske vist ogsaa Sandhed, forsaavidt som 2 Uger er flere Uger, men det var kun 14 Dage efter, og jeg vil dog henstille til enhver af de ærede Herrer, som veed at omgaa Heste, i hvilken Stand man paa 14 Dage kan sætte en Hest, og om man i den Tid kan kure en Feil, Hesten har haft før den Tid, Manden kom i Besiddelse af den. Allerede det, at den Kommission, der da modtog Hesten, kun fandt, at den var undergaaet en Forringelse af 10 Rd., maa efter min Formening være det bedste Bevis for, at Hesten ikke er gaaet tilbage i den Tid, Manden har haft den, thi havde denne Sygdom været anført paa Stamtaavlen, saa er det utvivlsomt, at Hestens Pris vilde være bleven ansat 10 Rd. lavere, end den blev an-

sat, da den udleveredes til Manden, eftersom denne Sygdom vel at mærke da ikke var anført. Jeg tror derfor, at netop det, som den høitærede Krigsminister anførte, maa vise, at Manden har behandlet denne Hest forsvarlig i al den Tid, han har haft den, thi det, at den kun har faaet en Værdiforringelse af 10 Rd. i al den Tid, han har haft den, og dette skriver sig fra en Sygdom, som Hesten bevislig havde, da han modtog den, maa dog klart vise, at Manden Intet har forsømt for at helbrede Hesten for Sygdommen, og at han ligeledes har holdt den i en forsvarlig Foderstand og i Dvrigt har passet den forsvarlig. Jeg tror derfor, at de Grunde, der bleve fremførte herimod, saavel af den ærede Dødsfører, som af den ærede Minister, netop maa vise Thinget, at denne Mand er flet Uret, og at den Henstilling, der er flet af et Mindretal i Udvalget, bør vedtages. Sluttelig være det mig dog endnu tilladt at anføre, at jeg meget godt kan forstaa, at den høitærede Krigsminister fra sit Standpunkt ikke har kunnet bevillige Andragendet, thi det er aldeles klart, at den ærede Minister maa holde strengt paa disse Kommissioner, medens derimod Thinget ikke staa saaledes over for dem som Ministeren. Den ærede Minister anser dem, jeg vil ikke sige for useilbarlige, men han maa anse dem for meget samvittighedsfulde og for at være i Stand til at opdage enhver Feil, en Hest har, men det tør jeg gjentage her, fordi det er sagt tidligere paa et andet Sted til den ærede Krigsminister, at man jo har flere Exemppler paa, at en Mønstningskommission den ene Dag har kasseret en Hest, som er bleven salbudt til Salg, fordi den havde Mangler, som gjorde, at man ikke kunde bruge den, og at den samme Hest næste Dag af den samme Kommission er bleven kjøbt, naar en anden Mand har fremstillet den. Det er Noget, hvorfor der kan søres juridisk Bevis rundt omkring i hele Landet, og det beviser, at en saadan Kommission langt fra kan være eller er useilbarlig, thi naar den havde set en saadan Feil paa en Hest den ene Dag og derfor ikke fandt den tjenlig, saa maatte den ogsaa, skulde man mene, se den samme Feil paa Hesten næste Dag; en Tid